



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3746/2025
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/25 од 26.06.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/25 од 26.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1805/25 од 26.06.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6431/22 од 29.01.2025. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе извршено поднеском тужиоца од 19.02.2024. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу којим је тужилац тражио да суд обавезе тужену да у име и за рачун тужиоца уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за 2000, 2001. и 2002. годину, као и за 2003. годину, 2019, 2020. и 2021. годину са законском затезном каматом почев од 02.02.2024. године до исплате, као и законску затезну камату на износе из става трећег изреке пресуде, почев од 02.02.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да у име и за рачун тужиоца уплати Министарству финансија – Пореска управа, Филијала Чукарица као надлежном органу, припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за сваки месец од 15.04. до 15.10. у периоду од 2004. до 2018. године, на износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да након извршених уплата из става

трећег изреке надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе Пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-4“ и Пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основицу осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-8“ за период радног ангажовања тужиоца из става трећег изреке пресуде од 15.04.2004. године до 15.10.2018. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 251.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, ослобођен је тужилац обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1805/25 од 26.06.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка у висини састава одговора на ревизију и судских такси.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у корист тужиоца надлежном органу, обрачуната на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара за период у ком је тужилац обављао послове на испаливању противградних ракета за период сезоне противградне заштите од 15.04.2004. године до 15.10.2018. године на основу више закључених уговора о обављању привремених и повремених послова са туженим. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на одредбама чланова 6 став 1. тачке 8. и 27., 7. тачке 3. и 9., 16, 28, 36, 51. и 57. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, на основу утврђеног чињеничног стања да тужени за тужиоца није на правиан и законит начин обрачунавао и уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и утврђеног износа разлике доприноса

према другој варијанти налаза и мишења судског вештака економско-финансијске струке које тужени треба да уплати по том основу. Побијана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужена у ревизији указује на битне повреде одредаба парничног поступка што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужилац је поднео 13.05.2022. године, опредељујући вредност предмета спора од 100.000,00 динара. Поднеском од 19.02.2024. године тужба је преиначена на вредност предмета спора од 713.972,70 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. ЗПП код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, већ уплата доприноса, а да је вредност предмета спора нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да исти нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић